

Monique van Hest & ivan en ilia

De grote stopdag

Dit is **Lin**, de beste vriendin van Dante.
Lin moet elke dag van hier naar daar.
Van mam naar pap,
van school naar dans.
Lin heeft er genoeg van.

Dit is **Dante**.

Ze moet van alles: sommen maken, schrijven, lezen.
Naar handbal, oma, de tandarts, een feest.
Maar Dante wil niks.
Ze is het zat!

Dit is **Omar**.

Hij zit in de klas bij Dante en Lin.
Omar houdt van school en voetbal.
En samen spelen is het leukst!
Alleen niet als zijn vrienden moe zijn.

Samen bedenken ze een plan!

Ik zit net

Dante ligt in de hangmat.
Ze wiegt wat heen en weer.
Haar konijn Kiekie hupt onder haar door.
Dante doet haar ogen dicht.
De zon schijnt op haar neus
en haar wangen zijn heerlijk warm.
Op haar buik ligt een stripboek,
maar ze leest niet.
Ze droomt over het strand.
Lekker aan zee niks doen.

Dan hoort ze haar moeder roepen.
Ze zucht, daar gaan we weer.

‘Dante!’

We moeten weg!’
Mama staat bij de deur.
Ze heeft een sporttas in haar hand.
Die grote tas met stinkschoenen.

'Kom nou!
Je moet zo naar handbal.'
Dante kreunt.
Ze draait zich traag om.
Dan laat ze zich vallen.
Plof, op het gras.
Kiekie schrikt en springt opzij.
'Ik lag net zo lekker!' roept Dante.
Mama gooit de bal naar haar.
'Je wilde toch zelf op handbal?'
Dante wil de bal niet vangen.
Hij zoekt langs en stuitert over het gras.
Tegen de neus van Kiekie.

Dat klopt, ze wilde zelf op handbal.
Maar niet vandaag.
Vandaag wil Dante niks.
Niet ballen, niet vangen, niet rennen.
Ze pakt een stok en prikt in de grond.
'Ik ben een slak,' moppert ze.
'Slakken hoeven niet naar handbal.'
Mama lacht.
'Leuk bedacht.
Maar slakken hebben geen handen,
dus hup, trek je sportpak aan.'
Dante pakt de bal en sloft naar binnen.
Ze loopt zo traag als ze kan.
Net als een slak, rustig aan.

Alweer wat

'Kom op, Dante, kom op, Lin!
Nog een rondje, jullie kunnen het!
De moeder van Dante houdt een bord omhoog.
De vader van Lin heeft een toeter.
'Ik kan niet meer,' hijgt Lin.
'We hebben al tien rondjes gedaan.'
Ze zijn bijna bij de rustplek.
Daar krijgen ze een stempel en water.

Omar rent voorbij.
Dat is al de derde keer.
'Ha, luilak, ren eens door!
Het is voor een goed doel!'
Ze lopen dit jaar voor de zeehonden.
Hoe meer rondjes ze rennen,
hoe meer geld er is voor de dieren.

Dante drinkt haar water in één teug op.
'Ik ga weer, Lin.
Kom je ook?'
Lin rent achter Dante aan.
Hand in hand rennen ze door het park.
Aan de kant staan veel mensen.
Ouders, zusjes, broertjes, tantes, ooms.
Ze gillen en klappen als een kind voorbij rent.
Dante ziet Omar in de verte.
Ze wil langs hem en gaat harder rennen.

Na het lopen, leunen Dante en Lin tegen een boom.
'Twaalf rondjes!' hijgt Lin.
'Dat liep ik nooit!'
Dante liep er eentje meer.
Nu doen haar benen pijn.
Gelukkig mag ze naar huis, lekker niksen.
De oppas komt haar halen,
want mama moet naar dansles.

Waar blijft de oppas?

Dante loopt naar het fietspad
en gaat op een bankje zitten.

Ze ziet haar niet.

‘Dante ... Dante!’

Het is de stem van haar moeder.

Wat doet die hier nog?

‘Robin belde, ze is ziek,’ zegt mama.

‘Dus je moet mee naar dansles.’

Je mag vast wel meedoen.’

‘Nee,’ zegt Dante.

‘Mijn benen doen pijn.’

Mama zucht.

‘Dansen is dan juist goed.’

En het is leuk.’

‘Voor wie?’ vraagt Dante.

‘Voor mij of voor jou?’

‘Dante, doe niet zo dwars,’ zegt mama.

Ik doe niet dwars, denkt Dante.
Jullie doen dwars.
Dan weer dit, dan weer dat.
Steeds als ik zit, dan gaan we weer weg.
Maar dat zegt ze niet hardop.
Ze zegt alleen:
'Ik ben een luiaard, dus ik moet hangen.'
'Hangen?' vraagt mama.
'Ja, kijk zo.'
Dante bungelt half van het bankje.
Mama schudt haar hoofd.
'Je kunt in de auto hangen.
Kom op, luilak, voordat ik te laat kom.'
'Daar gaan we weer,' moppert Dante.
Mama hoort het niet.
Ze tikt met haar voet.
Dan ben ik maar een luilak, denkt Dante.
Ik ben klaar met al dat doen.
Haar hoofd ontploft bijna en ze balt haar vuisten.
Konden haar ouders maar niksen.
Dan hoeft zij ook niet van hier naar daar.
Maar ze heeft een plan.
Een groots, lui plan.

Dante is het zat.
Steeds als ze zit,
moet ze weer ergens naartoe.
School, handbal, een feest, de tandarts ...
Nooit is het klaar.
Met haar klas bedenkt ze de grote stopdag.
Die dag doen ze lekker niks!

ik lees

NUR 287
ISBN 978 90 487 5639 1

9 789048 756391

AVI
M4

zwijzen